

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

138
82

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Σ Υ Μ Ε Ω Ν ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δωδεκάτῃ,

ἩΤΙΣ ΜΕΤΕΤΕΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΤΗΝ ΤΟΥ
ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΑΙΔΕΣΙΜΟΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ΞΥΝΤΕΘΕΙΞΑ ΜΕΝ ΑΥΤΗ ΠΡΩΉΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΜΟΝΑΧΟΙΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΞΕΒΕΣΤΑΤΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

ΑΝΤΕΓΡΑΦΗ ΗΔΗ ΑΠΑΡΑΛΛΑΚΤΩΣ ΠΑΡΑ ΤΙΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΔΡ' ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΥ,
ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΚΟΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΗ
ΙΕΡΑ: ΣΚΗΤΗ:.

Εἰς αἶθρον εὐλαβείας τεκμήριον πρὸς τὸν αὐτὸν Ἅγιον.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΞΥΡΟΥ.

ΤΥΠΟΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΥ,

1877.

*Οριζήμα τὸν Θεὸν τῆς
ἐκ τῆς θείας ἡ. δ. α. γ.*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΡΧ 168462

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΣΤΧΡ. ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ Δ'.

ἤχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε κατετρώθης τῷ γλυκεῖ, βέλει τῆς ἀγάπης τῆς θείας, Συμεὼν ὅσι· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ γονέων ἀπερρήψας, τὴν σχέσιν θεόφρον· συγγενῶν προσπάθειαν, πλοῦτον καὶ δόξαν κενήν· ὅθεν νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ· τὴν ἐν τῷ Χριστῷ κεκρυμμένην, ἔζησας ζωὴν ἀξιοθαύμαστε.

Ὅτε συνειδήσεως τῆς σῆς, πάτερ ἐπιμέλειαν ἔσχες, καὶ πάντα ἔπραττες, ὅσα σοὶ ὑπέδαλλεν, αὕτη μακάριε· μελετῶν προσευχόμενος, πενθῶν καὶ νηστεύων· τότε φῶς οὐράνιον, σὲ περιέλαμψεν, ὅπερ οὐρανοῦ εἰς τὸ ὕψος, ἔδειξε φωτός σοι νεφέλην, τὸν σὲ ὁδηγήσαντα μηνύοντα.

Ὅτε τῷ πατρί σου Συμεὼν, τῷ πνευματικῷ ὑπετάγης, καὶ ἅπαν φρόνημα, σοῦ καὶ ἅπαν θέλημα, τούτῳ ὑπέταξας· τότε ἄκραν ταπεινώσιν, ἐπλούτησας πάτερ, καὶ ἐκ ταπεινώσεως, θείαν διάκρισιν εὔρες καὶ διόρασιν θείαν· τὴν τῶν φαινομένων κτισμάτων, λόγους ἀποκρύφους ἐξετάζουσιν.

Ὅτε ἀναβάσεις ἱεράς, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ διέθου, καὶ ἐκ δυνάμεως, μείζονα εἰς δύναμιν πάτερ προβέβηκας, τότε φῶς σε οὐράνιον, κατήστραψεν ὅλον, καὶ σοφίας χάρισμα, δέδωκε πλούσιον· ὅθεν οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦντες, πόθεν ἢ τοσαύτη σοφία, ἔλεγον τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενοι.

Δόξα, ἤχος δ'.

Οὐρανοῦ καὶ γῆς πανήγυρις γίνεται, ἐπὶ τῇ σῇ μνήμῃ Συμεὼν θεοδόξαστε· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, καὶ πᾶσα ἡ ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, ἐν μέσῳ ἔχουσα τὸ πνεῦμά σου, ὀλολαμπές καὶ ὀλόφωτον, πανηγυρίζει δὲ καὶ ἡ ἐπὶ γῆς

στρατευομένη ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων, ὡς ἀναφαίρετον πλοῦτον, καὶ πολυτάλαντον θησαυρὸν κεκτημένη, τὰ θεόπνευστά σου συγγράμματα, ὧν καὶ ἡμᾶς μετασχεῖν τοῦ καρποῦ· ὃς ἐστὶν ἢ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, κατ' ἐνέργειαν κτῆσις τῆς θείας χάριτος· Χριστὸν ἐκδυσώπησον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν σιχ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Ἄρμα τῶν ἀρετῶν, τέθριππον συσκευάσας, ἐπέβης τούτῳ πάτερ, καὶ εἰς ἀποκαλύψεις, Κυρίου ἀνελήλυθας.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Κῆρυξ τῆς νεαρᾶς, σὺ προσευχῆς ἐδείχθης, κανὼν νήψεως θείας, ὄργανον τῆς σοφίας, καὶ σάλπιγξ τῆς θεώσεως.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Χάριν ὁμολογεῖ, σοὶ πᾶσα Ἐκκλησία, ὅτι διὰ σῶν λόγων, εἰς εὗρεσιν τῆς θείας, χάριτος διεγείρεται.

Δόξα, ὅμοιον.

Δόξα σοὶ ὦ Τριάς, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὅτι εἰς πάντα κόσμον, Συμεὼν τὸν σὸν παῖδα, σὴ χάριτι ἐδόξασας.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ πρᾶγμα τὸ γλυκὺ, καὶ ὄνομα, Μαρία, πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου μετὰ τοῦ σοῦ Ὁσίου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κτλ.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν, Συμεὼν Πάτερ, εἰσδεξάμενος, ἐν τῇ ψυχῇ σου, φωστήρ ἐν κόσμῳ ἐδείχθης λαμπρότατος, διασκεδάζων αὐτοῦ τὴν σκοτόμαιναν, καὶ πάντας πείθων ζητεῖν ἣν ἀπώλεσαν, χάριν Πνεύματος. Αὐτὸ ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξῃ,
ιστῶμεν σχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια,

ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεολόγων ὁ θίασος, καὶ ὁσίων ὁ ὄμιλος, συνελθόντες σήμερον, εὐφημήσωμεν, τὸν Συμεὼν τὸν πανόσιον, καὶ νέον ὑπάρχοντα, Θεολόγον ἀληθῶς, οὗτος γὰρ εἰσδεξάμενος, αἶγλην ἅπασαν, τῆς Τριάδος ἐδρόνησε τῷ κόσμῳ, μυστικῆς Θεολογίας, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν δόγματα.

Τοῦ Πατρὸς τὸ ψαλτήριον, τοῦ Υἱοῦ τερπνὸν κύμβαλον, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, θεῖον ὄργανον, Τριάδος ὅλης τὸν κήρυκα, τῶν ἀποκαλύψεων, τὸ πυξίον τὸ σεπτόν, μυστογράφων τῆς χάριτος, θεορρήμονα, εὐφημήσωμεν ἄσμασιν ἐνθέοις, Συμεὼν τὸν θεοφόρον, τῶν θεολόγων τὸ καύχημα.

Μέγα θαῦμα τῆς χάριτος, ἐπὶ σοὶ καὶ παράδοξον, Συμεὼν θεσπέσιε, ἐκτετέλεσται, σὺ γὰρ ὑπάρχων ἀμύητος, σοφίας τῆς ἔξωθεν, ἀνεδεῖχθης ἀληθῶς, θεολόγος θεόπνευστος, καὶ διδάσκαλος, ἐγνωρίσθης θεόσοφος τῷ κόσμῳ, καὶ λαμπτὴρ τῆς οἰκουμένης, τοῖς ἱεροῖς σου συγγράμμασιν.

Οὐρανὸς ὁ κατὰστερος, τοῖς ποικίλοις χαρίσμασιν, ὁ ἐκδιηγούμενος, βροτοῖς ἅπασι, χάριτος θείας μυστήρια, καὶ τρόπους ἐλλάμψεως, καὶ τὰ μέτρα ἀπλανῶς, καὶ βαθμοὺς τελειότητος, θείοις ἄσμασι παρὰ πάντων ἀξίως ἐπαινείσθω, Συμεὼν ὁ Θεολόγος, τῆς ἐκκλησίας τὸ ἥδυσμα.

Ἄτερα προσόμοια.

ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος πῶς σε τὸ πνεῦμα Θεοῦ, Συμεὼν παμμακάριστε, προγινῶσκον πόρρωθεν, ἐκ τοῦ κόσμου ἀφώρισεν, ἵνα

πληρώση, ἅπερ προώρισε, καὶ τοῖς πλουσίοις, αὐτοῦ χάρισμασι, κατα-
γλαΐσαν σε, κόσμου παντός ἔδειξε, θεολαμπῇ, λόγον ζωῆς ἔχοντα,
φωστῆρα ὅσιε.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα Ἅγιον, ὃ πάλαι ἐφώτισεν, Ἀποστόλους ἐν χάριτι, καὶ διδασκά-
λους, κόσμου ἐποίησε, τοῦτο φωτίζει, καὶ σὲ τρισόλβιε, καὶ ἱσαπόστο-
λον, δείκνυσι τοῖς πέρασι καὶ ὁδηγόν, πολλῶν καὶ διδάσκαλον θεοσο-
φώτατον.

Πάτερ Συμεὼν μακάριε, σὺ τὸν ὠραῖον Χριστὸν, ἀγαπήσας θερμό-
τατα, ὀπίσω κατέδραμες, τῆς αὐτοῦ θείας χάριτος, ἕως οὗ ὅλον, αὐτὸν
εἰσήγαγες, ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ τῇ καρδίᾳ σου, εὖγε τοῦ πόθου σου,
δι' οὗ ἔζης πάντοτε σὺ ἐν Χριστῷ, καὶ ἐν σοὶ ἀντίστροφα ἔζη ἐν σοὶ
ὁ Αὐτός.

Ανθρακι τῷ θείῳ ὅσιε, χεῖλη προσάψας καὶ νοῦν, ἡλλοιώθης τῷ
πνεύματι, καὶ πῦρ ὅλος γέγονας, καὶ πυρίνους ἐννόησας, λόγους θεό-
φρον, καὶ ἀνεκήρυξας, καὶ τῇ χειρὶ σου, τούτους συνέγραψας οἷς οἱ
προσέχοντες, πῦρ καὶ αὐτοὶ γίνονται, καὶ μυστικῶς, ἐν ψυχῇ λαμβά-
νουσι, θεῖαν ἀλλοιώσιν.

Δόξα, ἤχος. πλ. 6°.

Επέλαμψε σήμερον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀστὴρ ἑωθινός, τοῦ θεολόγου
Συμεὼν, ἡ σεβάσμιος πανήγυρις· δεῦτε οὖν οἱ τῶν λόγων αὐτοῦ ἐρα-
σταί, εἰς ἐν συνελθόντες, θεολογικοῖς ὕμνοις αὐτὸν προσεΐπαμεν, λέ-
γοντες· χαίροις ὁ μετὰ τὸν πρῶτον Ἰωάννην, καὶ τὸν δεῦτερον Θεο-
λόγον Γρηγόριον, τρίτος ἀναφανείς Θεολόγος, καὶ ἐπιστήθιος· χαί-
ροις ὁ τὸν νέον Ἰσραὴλ, καθάπερ στύλος πυρός, διὰ τῆς πρακτικῆς
ἐργασίας τῶν ἐντολῶν, εἰς τὴν γῆν τῆς ἀπαθείας ὁδηγῶν ἀσφαλέ-
στατα· χαίροις ὁ ὥσπερ στύλος νεφέλης, διὰ τῆς πνευματικῆς θεωρίας,

εἰς τὴν τελειότητα τὴν ἐνδεχομένην ἀνθρώποις ἀναβιβάζων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ Φῶς ἱλαρόν· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ

Ἀναγνώσματα. Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ᾤψεται αὐτῶν βάσανος, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ, ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσία προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινουσὶν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλία τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτῶν· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφίσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμίσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσαθε οἱ κρατοῦντες πλήθους· καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε

χρόνους μακρούς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Οὐρανίαν ὡς ἀληθῶς, ἔδει παρεῖναι γλῶσσαν, τοῖς ἐγκωμιάζουσιν βουλομένοις, Συμεὼν τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον· οὗτος γὰρ διὰ τῆς ἐν πνεύματι θεωρίας, ἀμέσως ἐνωθεὶς τῷ κατὰ φύσιν Ἀγίῳ, Ὁ Ἅγιος κατὰ μέθεξιν γέγονε· τῷ πρώτῳ φωτὶ φῶς δεύτερον ἐχρημάτισε· καὶ τῷ κατ' οὐσίαν Θεῷ, Θεὸς κατὰ χάριν γεγέννηται· ὅθεν Ἀγιοπρεπεῖς, φωτολαμπεῖς, καὶ θεοειδεῖς, ἀποδετέον αὐτῷ καὶ τοὺς ὕμνους, ἵνα πρεσβεύῃ ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, ἁγιασθῆναι φωτισθῆναι καὶ θεωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β΄.

Θεόσοφε πάτερ Συμεὼν, σὲ καθαρὸν εὐροῦσα δοχεῖον, ἡ παντουργὸς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος χάρις, ὅλον ἑαυτῇ ἐπεσπάσχετο, καὶ τοὺς πνευματικοὺς αὐτῆς νόμους, ὡς ἐν βίβλῳ, ἐν ταῖς πλαξὶ τῆς καρδίας σου, τῷ θείῳ φωτὶ διεχάραξεν· ὅθεν τὴν μὲν σὴν διάνοιαν, πηγὴν ἀνέδειξε πολυχειμονα, ἀναστεμοῖσα τῆς ὑψηλῆς γνώσεως τὰ νοήματα· τῇ δὲ γλῶσση σου, ὡς καλάμῳ χρησαμένη, τὰ τῆς νηπτικῆς φιλοσοφίας καλλιγραφῆσε δόγματα, καὶ παρακαταθήκην αὐτὰ, τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν· Ὅσε πάτερ Ἀγιώτατε.

ἦχος γ΄.

Τίς μὴ δοξάσει, ἢ τίς μὴ ὡς Ὁ Ἅγιόν σε τιμήσει, Συμεὼν θεοδίδακτε, σὲ γὰρ ἡ Ἁγία Τριάς, διὰ τῆς Ἀγιοστοικῆς ἐδόξασέ σε χάριτος· σοῦ ὁ βίος Ὁ Ἅγιος, θαύμασι πολλοῖς θεοῦεν κεκοσμημένος· τὸ τέλος σου Ὁ Ἅγιον, καὶ τὰ συγγράμματα σου λαμπρότερον σάλ-

πιγγοῦ, τὴν σὴν κηρύττουσιν ἁγιότητα. Ἅγιος οὖν ἀληθῶς ὑπάρχων, καὶ πρὸς Θεὸν πολλὴν ἔχων τὴν παρρησίαν, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου δοξαζόντων, τὸ σὸν Ἅγιον ὄνομα.

Ἦχος δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ τὴν θείαν μνήμην, τοῦ νέου θεολόγου Συμεῶν· οὗτος γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἀφιστάμενος, εἰς ἑαυτὸν νοερῶς συνανεστράφη· συστραφεὶς δὲ, προσευχὴν νοερὰν ἐπλούτησε, πλουτήσας δὲ ταύτην, τὸ εἰδεχθὲς προσωπεῖον τῶν παθῶν ἀπεκάθηρε, καθαρθεὶς δὲ τὴν εἰρήνην τῶν λογισμῶν ἐκτήσατο· εἰρηνεύσας δὲ, ἐταπεινώθη· ταπεινωθεὶς δὲ, τῆς θείας ἀγάπης κατηξιώθη· ἀγαπήσας δὲ, θείαν μὲν ἔλλαμψιν ἐν τῷ νοῒ, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ, τὸν ἐνυπόστατον ἔλαβε τῆς θείας χάριτος φωτισμὸν, ὅθεν ὡς παθὼν τὰ θεῖα, καὶ ἀσφαλῶς ταῦτα ἔμαθε, καὶ ὡς μαθὼν, ἀφθόνως ἐδίδαξε, καὶ τοῦ τῆς θεώσεως ὑπερφουοῦς δόρου ἡμῖν μετέδωκε, πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ νέε Θεολόγε, καὶ Ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, σὺ τὸ ἀληθινὸν μάννα τὸ Χριστὸν, ἀεννάως ἀναδλύζων, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου, τὰς θεολογικὰς διδασκαλίας σου ἡμῖν παρέθηκας, ὡς μάννα πνευματικὸν καὶ οὐράνιον, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γινόμενον, κατὰ τὸ ἐν ἐρήμῳ πάλαι μάννα· δι' ὧν φωτίζεις τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν κατανύσσεις, ἠδύνεις τὴν ψυχὴν· ἀκοὴν καταπλήττεις, διάνοιαν ἐξιστᾷς, καὶ τῆς γῆς καὶ τῶν γηγένων ταύτης μετατίθης, κόρον οὐκ ἐπάγεις, ἀλλὰ καινὸς αἰεὶ τοῖς ἀναγινώσκουσιν εὐρίσκεται· ὄντως διὰ στόματός σου, πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐλάλησε, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Τὸν ἄδυτον γνώφον τῆς ἐν πνεύματι θεωρίας εἰσελθὼν, Συμεὼν θεο-
δίδακτε, τὸν δι' ὑπερβολὴν φωτοχυσίας ὄντα ἀπρόσιτον, αὐτῷ τῷ μὴ
ιδεῖν μηδὲ γινῶναι, ιδεῖν καὶ γινῶναι κατηξιώθης, τὸν ἐν αὐτῷ ὄντα ὑ-
περάγνωστον Θεὸν καὶ ἀόρατον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὄντως ιδεῖν καὶ γινῶ-
ναι· ὅθεν αὐτόν, ὡς οὐδὲν ὄντα τῷ πάντων ὑπερουσίως, δι' ἀφαιρέσε-
ως καὶ ἀποφατικῆς θεολογίας ἐθεολόγησας, πάντων ἐξιστάμενος τῶν
ὄντων, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, (ἤδη δὲ καὶ σεαυτοῦ,) καὶ ἐν μόνῳ τῷ
Θεῷ ὢν· ὃν καθικέτευε, σαθῆναι τοὺς τὴν μνήμην σου γεραίροντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκ.—Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν ς. σχρ. προσόμ. ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ θεοφάτιστος νοῦς, θεολογίας, ὁ κανὼν ὁ εὐθύτατος, Τρι-
άδος ὁ ἐννοήτας, βαθμοὺς καὶ μέτρα καλῶς, δεύτερον καὶ πρῶτον τῆς θεό-
τητος. Πατὴρ μὲν γὰρ αἷτιος, τοῦ Υἱοῦ ἀλλ' οὐ πρότερος, Υἱὸς δὲ
πάλιν, ἐκ πατρὸς ἀλλ' οὐ δεύτερος· ὁμοούσιος, ἡ Τριάς γὰρ καὶ σύν-
θρονος, ἀρρήτος ἀκχτάληπτος, συνάναρχος ἀτμητος, καὶ συναΐδιος
ὅλη, Πατὴρ Υἱὸς Πνεῦμα Ἁγίον· ἦν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη.

Χαίροις ὁ ἱερὸς γραμματεὺς τῆς ὑψηλῆς θεοσοφίας τοῦ πνεύματος,
ταμεῖον τῶν θαυμάτων, τῶν μυστικῶν τοῦ Θεοῦ, γλῶσσα ἐκκλησίας
ἡ ἡδύλαλος, ὁ γνοὺς τὸ μυστήριον, ἀρπαγῆς τὸ ἀπόρρητον, μῆκος καὶ
πλάτος, βάθος ὕψος τῆς γνώσεως, ἀγιότητος, ἐκμαγεῖον δυσμίμητον,
ἄγαλμα τὸ τῆς χάριτος, εἰκὼν Χριστοῦ ἑμψυχος, φωτὸς ἀπαύγασμα
πρώτου, γόνου βροντῆς ὁ ἀπόγονος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν καλλονή, τῶν Ἱερέων, τὸ περιδόξον καύχημα, χαρίτων θείων ὁ οἶκος, τῶν ἀρετῶν θησαυρὸς, τῆς διπλῆς ἀγάπης ἐν-
διαίτημα, πραότητος σκῆνωμα, προσευχῆς ἐργαστήριον, τῆς θεωρίας,
καὶ τῆς πράξεως τέμενος, ταπεινώσεως, τὸ τερπνὸν καταγώγιον, λύ-
χνε τῆς διακρίσεως, ἀστὴρ διοράσεως, καὶ προοράσεως μέγας, Ἥλιος
λάμπων τὰ πέρατα, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεολόγου
Συμεῶν συνελθόντα, εὐχαριστήριον αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν λέγον-
τες· δόξα τῇ περὶ ἡμᾶς φιланθρωπία σου Κύριε, ὅτι τὸν αὐτόν σου
θεράποντα, τοῖς σοῖς πλουσίοις χαρίσμασι καταγλαΐσας, καὶ νέον θεο-
λόγον καταστήσας, ἡμῖν φωστῆρα τοῦτον δέδωκας, εἰς φωτισμὸν τῶν
ἐσκοτισμένων, ὁδηγὸν τῶν πλανημένων, ἀλείπτῃν τε τῶν μοναστῶν
καὶ κέντρον τῶν ἀμελούντων· δι' οὗ διδασκόμεθα ζεῖτεῖν ἀεὶ, διὰ νοε-
ρᾶς ἐπιστροφῆς, ἐν ἑαυτοῖς γνωστῶς κτήσασθαι, τὴν χάριν τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, καὶ τὸν ἀρράβωνα ἐντεῦθεν λαβεῖν, τῆς τελείας ἐν οὐρανοῖς
ἀπολαύσεως, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον ὁ Θεός, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι· ἢ τὸ παρόν· Θεοτόκ. ὁ αὐτός·

Ἀνύμφευτε παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ Μή-
τηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε· ἢ
πᾶσι γορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισιμάτων· νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας
προσδεχομένη, δωσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπαλύεις. Τρισάγιον, κτλ. τὸ Ἀπολυτίκιον ζήτηι εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινόν· ὃ
ψάλλομεν δις· καὶ τὸ, Θεοτόκ. Παρθένε ἁπαξ· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν Ἀγρυπνίαν, Θεοτοκίον
ψάλλομεν ἑτέρα Σὺ τὴν μεσ.τεύσασαν, ταύτοτρόπως καὶ εἰς τὸ, Θεός Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α'. σχλ. Καθίσματα

ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ μνήμη σου σοφὲ, Συμεὼν τελουμένη, γνησίως παρ' ἡμῶν, τῶν φιλοῦντων σε τέκνων, τὸν νοῦν ἡμῶν κατηύγασε, καὶ καρδίαν πρὸς πλείονα, πόθον ἤγειρε, τῶν θεοπνεύστων σου λόγων, καὶ ἐθέρμανε, πρὸς ἣν ἐν τούτοις διδάσκεις, σαφῶς τελειότητα.

Δόξα, ἕτερον.

Ἐπέφανεν ἰδοῦ, Θεολόγου τοῦ νέου, ἡ εὐσημος ἡμῖν, καὶ σεβάσμιος μνήμη, ἐν ἣ ἀναμιμνήσκουσα, τὴν αὐτοῦ ἀγιότητα, μεγαλύνεται, ὑπὸ πιστῶν φιλεόρτων, καὶ κηρύττεται, ἐπ' ἐκκλησίας ὡς οὕσα, τοῖς πᾶσι σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου παρθένε, παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ παρθένε, παρθένος Ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας· ὅθεν δέομαι, ὡς ἡγεμὼν τῶν παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ ψυχῇ σώματί τε, Παρθένε ἐνίσχυσον.

Μετὰ τὴν β'. σχλ. Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει πάντα νοῦν, τὸ γεγονὸς θαῦμα ἐν σοὶ, θεολόγε Συμεὼν, σὺ γὰρ ὥραθης ὑπὲρ γῆς, ἐν τῷ προσεύχεσθαι πάτερ τέσσαρας πῆχεις, ἱστάμενος σοφὲ, ὥσπερ τις αὔλος, μετέωρός ποτε, Θεοῦ ὡς Ἀγγελος, φορῶν εἰσέτι τὸ γεῶδες, καὶ κάτω βρίθον τοῦ σώματος, ὃ οἶας δόξης, ἥς ἡξιώθης, θεοφόρε μακάριε.

Δόξα, ἕτερον ὁμοιον.

Θεολόγε θεωρὲ, τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν, ὑμνητὰ τῆς τριφεγγοῦς, μιᾶς θεότητος καὶ νῦν, δοξάζομέν σε τὸν δόξης ἀξιοθέντα, παρὰ τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, οἶκος καὶ Ναὸς, θεῖος γενόμενον· τῆς παναγίας ὅσιε Τριάδος, ὁ μύστης ταύτης καὶ πρόμαχος, χαίροις οὖν κλέος, τὸ τῶν ὁσίων, Συμεὼν θεοδόξαστε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ, τῶν ἀπάντων τὴν

πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσί, φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Μυστηρίου σου· πανάληθές ἐστι, τοῦτο ὦ ἄνθρωπε, καὶ παῦσαι ἐρευνῶν, τὸ δυσθεώρητον, ὕψος καὶ βάθος, μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπορρήτου λοχείας μου· νικᾷ γὰρ ὄντως, ἔννοιαν πᾶσαν, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Καθίσματα.

Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀρετῶν τὸν λειμῶνα περιελθὼν, καὶ γραφῶν τῶν τοῦ πνεύματος Συμεῶν, τὰ ἄνθη τὰ κάλλιστα, ἀπὸ τούτων συνέλεξας, δίκην μελίσης πάτερ, σοφῆς φιλιπόνου τε, καὶ ὡς κηρίον πρᾶξιν, ἐκθήσω· ἐχέφρονα, ὡς δὲ νεκταρῶδες, καὶ γλυκύτατον μέλι, παμμάκαρ ἐπλούτησας, θεωρίαν τὴν ἔμπρακτον, θεοπτίας τὴν πρόξενον· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμῶσι, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον ὅμοιον.

Συγγραμμάτων ἡ βίβλος πάτερ σοφὴ, ἱατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν, ξύλον ζωῆς ἀφθαρτον, ἀμβροσία τοῦ νέκταρος, τὸ ἔλαιον καὶ μέλι ἐκ πέτρας τὰ ρεύσαντα, τοῦ Ἀερμῶν ἡ δρόσος, τρυφῆς ὁ παράδεισος, τὸ ἀμαλθείας κέρασ, τῶν ἁσμάτων τὸ ἄσμα, τὸ θησαυροφυλάκιον, τῆς σοφίας καὶ γνώσεως· δὲ τοῦτο βοῶμέν σοι· χάρισαι ἡμῖν νοητῶς Θεολόγε, τούτων τὰς ποιότητας, τοῖς μετὰ πόθου τιμῶσι, τὴν ταύτην ἀνάγνωσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡλιόμορφον ἄρμα τὸ τοῦ Δαβὶδ, πορφυρόστρωτος κλίνη τοῦ Σολομῶν, τόμος θεοχάρακτος, Ἡσαΐου καὶ ἐμψυχος, σκηνὴ τοῦ Μωϋσέως, καὶ τεῖχος ἀδάμαντος, σὺ τοῦ Ἀμμῶς ὑπάρχεις, λυχνία χρυσήλατος, ἡ τοῦ Ζαχαρίου, Δανιήλ τε τὸ ὄρος, πυξίον κροκόλευκον, Ἀββακούμ καὶ τὸ ἑξοχον, προφητῶν περιήχημα, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, Παρθένε τὸν τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου· προκείμενον. Τὸ στόμα μου
λαλήσει σοφίαν· τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὁσιακόν· ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς
τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις ἐλεῆμον. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ ιδιόμελον. ἤχος πλ. β'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου σήμερον, Θεολόγε Συμεὼν ἐορτάζομεν· σὺ
γὰρ τὸ πῦρ, ὃ ἦλθεν ὁ Χριστὸς βαλεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν σῇ καρδίᾳ δεξά-
μενος, ὁ πρῶην πῆλινος ἀνδρίας, πύρινος ὅλος γέγονας, ὡς πεπυρα-
κτωμένος σίδηρος· ὅθεν καὶ τὸ βαρὺ τοῦ σώματός σου πάχος, μετε-
χαλκεύθη τῷ θείῳ πυρὶ, πρὸς τὸ λεπτότερον καὶ θεϊότερον, μετὰ δὲ τὸ
θεῖον πῦρ, τῆς, λεπτῆς αὔρας, τοῦ θείου φωτισμοῦ ὁ νοῦς σου ἀξιωθείς,
πολλὰ διεπόρθμευσε τοῦ κάλλους τεκμήρια· ὅθεν καὶ τῷ ἱεουργεῖν,
ὡς ἥλιος τοῖς ὀρώσι ἐδείκνυστο· ὦ τοῦ θαύματος! οἶων δωρεῶν ἀ-
ξιοῦται ἡ χοϊκὴ βροτῶν φύσις· Χριστοῦ τῇ χάριτι, σοῦ σώζοντος
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἀγίου
οἱ δύο, εἰς ἡ. ἀνὰ τέσσαρα· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἄνευ ἀκροστιχίδος,
φέρων τὰ ἑσθὰ πρὸς αὐτὴν ὀνομαστήρια.

Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. ὁ Εἰρμός, δῖς.

» Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐ-
» ρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
» καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὑμῆσαι βουλόμενος, τὰ μεγαλειά σου Ἀχραντε, τοῦ λόγου μοι
δώρησαι, τὴν καλλιέπειαν, Μήτηρ πέλουσα, τοῦ μόνου Θεοῦ Λόγου,
καὶ λῦσιν πρυτάνευσον, τῶν ἐπταισμένων μοι.

Μωσῆς ὁ θεόπνευστος, βάτον προεῖδέ σε Δέσποινα, πυρὶ φλεγομένην
μὲν, μὴ καιομένην δὲ, προπιστούμενος, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθέने, χωρέσαν
ἐν μήτρᾳ σου πῦρ τῆς θεότητος.

Προφήτης ὁ ἔνθεος, ῥάβδον καὶ ῥίζαν προέφη σέ, Μαρία θεόνυμφε, ὁ μεγαλόφωνος· ἡμεῖς δ' ἔφορον, τοῦ ὄρους σε καλοῦμεν, οἱ τρόφιμοι Δέσποινα, νῦν καὶ προστάτιδα.

Εκ θείας ἀκήκοε, γῆ ὁ θεόπτῃς Ἀγία σε, φωνῆς ὀνομάζουσα, τὴν ὑπερένδοξον, διὸ Δέσποινα, πόλου καὶ γῆς ὡς οὔσα, συντήρει καὶ φύλαττε, τοὺς σέ δοξάζοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Συμεὼν γεραίρω τὸν θεολόγον.

Ἦχος, καὶ Εἰρμές, ὁ αὐτός.

Τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἀναδειχθεὶς ἱερώτατε, Συμεὼν καὶ χάριτος, κιθάραν εὐχον, καὶ ποίησον, τῆς χάριτος κιθάραν, ὅπως σου τὰς χάριτας, μέλψω ἐν χάριτι.

Ο νοῦς ὁ ὀλόφωτος, θεολογίας ἐπέφανε, βροντὴ ἡ οὐράνιος, σήμερον ἤχησε, τὰ βροντόφωνα, διδάγματα σοφίας, φωτίσθητε ἅπαντες, καὶ ἐνωτίσθητε.

Νοεῖν σου τίς δύναται, τῆς θείας γνώσεως πάνσοφε, ὕψος δυσανάβατον, βάθος ἀνέφικτον, δυσθεώρητον, πλάτος καὶ μῆκος ἅμα, ἧς περ κατηξίωσαι, θεοειδέστατε.

Θεοτοκίον.

Στολὴ χρηματίσασα, τοῦ σαρκωθέντος βασιλείου, Θεοῦ Λόγου· πάναγνε, τὴν θεοκόσμητον, ἣν ἀπώλεσα, στολὴν χάριτος θείας, πάλιν με ἀμφιάσον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἄλλος κανὼν, ἀνεῦ ἀκροστιχίδος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τριάς Ἀγία, καὶ Μονὰς Τρισήλιε, ἡ φωτουργαία πηγὴ, ἐξ ἧς πᾶσα δόσις, ἀγαθὴ κατέρχεται, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἵνα μέλψω ἀξίως, τὸν σέ ὀρθῶς δογματίσαντα, καὶ θεολογήσαντα ἄριστα.

Πάντα τὰ βάθη, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐν θείῳ Πνεύματι, ἐρευνήσας πάτερ, τούτοις ὑποβρύχιος, οὐ γέγονας ἀοίδιμε, ἀλλ' εὐρὼν μαργαρίτας, πολυτιμήτους ἐξήγαγες, τῆς θεολογίας τὰ δόγματα.

Ἐσοπτρον πάτερ διαυγὲς νεόσμικτον, ἀπεργασάμενος, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, δαψιλῶς εἰσδέδεξαι, τὰς ἀστραπὰς τοῦ πνεύματος, καὶ μακάριος ὦφθης, ὅτι Θεὸν ἐν καρδίᾳ σου, εἶδες ὡς αὐτὸς ἀπεφύηνατο.

Θεοτόκιον.

Σὺ ὦφθης Κόρη, ἀνδριάς θεόγλυπτος, ἄγαλμα κτίσεως, θαῦμα τῶν Ἀγγέλων, ἰνδαλμα παρόμοιον, ἀρχικῆς ὠραιότητος, παναρμόνιος ὕλη, τοῦ Λόγου τῆς σωματώσεως, καὶ Θεοῦ ἀμίμητον μίμημα.

Καταβασ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς. δις.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον
» συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
» στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ἀλήθειαν κράζει σε Παρθέने, καὶ γῆν τε ἐπίσης ποθητὴν, ὁ ψαλμωδὸς ἐν πνεύματι, ἡμεῖς δέ σου οἱ τρόφιμοι, προστάτιδα καὶ Δέσποινα, τοῦ δε σοῦ κλήρου κηρύττομεν.

Θαιμὰν ὁ προφήτης σε κηρύττει, Παρθέने ὁ θεῖος Ἀβδακούμ, καὶ ὄρος αἰνιττόμενος, τὸν ἀπὸ σοῦ τμηθέντα τε· λίθον ἀτμήτως Ἀχραντε, ὃν Δανιὴλ προσώρακεν.

Γλαία κατάκαρπὸν σε ἔφη, ἐστῶσα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ κιβωτὸν πανάχραντε, ὁ ψαλμωδὸς ἐν πνεύματι, ἡμεῖς δέ σε τὴν ἔφορον, Σώτηρα πάντων κηρύττομεν.

Καλεῖ σε τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ θρόνον Παρθέने ὑψηλὸν, ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ ἄλλος πύλην λέγει σε, ἡμεῖς δέ τῶν θαυμάτων σου, κατατρυφῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός.

Υπῆρξας ναὸς ἡγιασμένος, Θεοῦ ὥσπερ θύτην καθαρὸν, τὸν νοῦν σου ἔχων Ἀγιε, τὴν προσευχὴν ὡς θυμὰ δέ, καὶ ὡς θυσιαστήριον, τὴν εὐθυτάτην καρδίαν σου.

Μωσέως ὡς πάλαι ἐδοξάσθη, ἡ ὄψις συνόντως τῷ Θεῷ, οὕτω καὶ σοῦ τὸ πρόσωπον, ἐν τοῖς ἀδύτοις μένοντος, θείῳ φωτὶ δεδόξασται, ὁ-
λολαμπές ὡς ὁ ἥλιος.

Εφάνη ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις, ἡ βίβλος σου πάτερ Συμεὼν, κλί-
μαξ ἡμᾶς ἀνάγουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ κίδων θεοκρότητος,
τοὺς κοιμωμένους ἐγείρουσα.

Θεοτοκίον.

Ως κόσμος ἐν κόσμῳ ἀνεδείχθη, παμμέγιστος Κόρη ἐν σμικρῷ, τοῦ
ἐξ οὐκ ὄντων ἅπαντα, τὸν κόσμον ὑποστήσαντος, κόσμῳ γὰρ ὁ ἀχώ-
ρητος, σοὶ χωρητὸς ὅλος γέγονε.

*Ἄλλος. Οὐρανίης ἀψίδος.

Χελιδὼν ἀνεδείχθη, σὺ ᾠδικὴ πάνσοφε, διὰ τῆς σῆς βίβλου φωνοῦ-
σα, καὶ τὴν ἀνάκλησιν, τῆς θείας ἀφύπναιος, γλυκὺ ὡς ἔαρ δηλοῦσα, ἦν
μετὰ τὸ βάπτισμα, φεῦ ἀπωλέσαμεν.

Σοὶ ἐσταύρωται κόσμος, ὦ Συμεὼν Ὅσιε, διὰ πρακτικῆς καὶ σὺ πά-
τερ κόσμῳ ἐσταύρωσαι λογιστικῶς τῷ νοῒ, διπλῇ Σταυροῦ γὰρ ἡ πρᾶξις,
ὡς πατέρες λέγουσι, τοῦτο οἱ ὅσιοι.

Ταῖς ἀκτῖσι ταῖς θείαις, προσομιλῶν ὅσιε, αἷς περ φύσει πρόσεστι
πάντων ἡ ἀποκάλυψις, τὰ πόρρῳ ἔβλεπες, ὥσπερ παρόντα τρισμάκαρ,
καὶ ὡς ἐνεστῶτα δέ, αὖθις τὰ μέλλοντα.

Θεοτοκίον.

Ως ὁ σκύλα εὐρίσκων, καὶ θησαυρὸν τέρπεται, οὕτως εὐρηκὼς καὶ γὰρ
Κόρη, σὸν θεῖον ὄνομα, καὶ τὴν εἰκόνα σου, ὡς πολυτάλαντον πλοῦτον,
χαίρω ὀνομάζων σε, καὶ ἀσπαζόμενος.

Καταβάς. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Αἰτησις, εἶτα, τὰ Καθίσματα.

*Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς καὶ κοσμήτωρ, τῶν Ἀσκητῶν χειραγω-

γὸς καὶ μιγάδων, παιδαγωγὸς καὶ πάντων τὸ ἐντρύφημα, ὥφθης ἱερώ-
τατε, Συμεὼν Θεολόγε· ὅθεν καὶ νῦν πρέσβευε, παρρησία τῷ Κτίστη,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει καὶ στοργῇ, αἰεὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου Ὅσιε.

Δόξα, ἕτερον ἑμιοιον.

Τῶν θεοφόρων εἰς καὶ γνήσιος πέλων, τῶν θεολόγων εἰς καὶ τρίτος ὑ-
πάρχων, καὶ τῶν ὁσίων εἰς καὶ μέγας γέγονας, διὰ μετριότητος, δι' ἀ-
γάπης τελείας, Συμεὼν θεόσοφε, καὶ καθάρσεως πάσης, καὶ δι' αὐτῶν
πικνοτοίων ἀρετῶν, δι' ὧν ὑψώθης πρὸς Κύριον Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. ἑμιοιον. Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε.

ᾠδὴ δ'. ὁ Εἰρμός, δίδς.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως,
» σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀβδακούμ, κατανθῶν ἐκραύγαζε·
» δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κράζει σε Θεόνυμφε ὁ ψαλμωδός, Μήτηρ καὶ Σιών ὁ θεόπνευστος,
ἀλλὰ καὶ Μήτηρ, οὓσα πάντων τῶν πιστῶν, ἐπισκοπεῖς τὰ τέκνα σου,
τὰ μετὰ αἰδοῦς σὲ δοξάζοντα.

Κλίνην καὶ φορεῖόν σε Μήτηρ Θεοῦ, ᾠσμα τῶν ᾠσμάτων προέφη-
σεν, οἱ δὲ τοῦ κλήρου, σοῦ Παρθένε Μονασταί, Σκέπην αἰεὶ καὶ Σώτηρα,
καὶ προστάτιδα πάντες σε κράζομεν.

Χεῖρα τεταμένην τε καὶ κεφαλὴν, Ἰεζεκιὴλ μεμαρτύρηκε, βιβλίον
ἄλλος, τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον σε, τὴν ἡμῶν προ-
στάτιδα κράζομεν.

Πάλαι Ἑσυχίας σε τόμον καινόν, ὁ μεγαλοκῆρυξ προέφησε, καὶ Ζα-
χαρίας, σὲ λυχνίαν τοῦ Φωτός, ἐν ᾗ Χριστὸς ἐσκήνωσε, φῶς τὸ ἐκ φω-
τὸς Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη ὑπείκων σοφὲ, ἐντολὰς ἀπάσας ἐπλήρωσας,

ἐν αἷς καὶ εὗρες, κεκρυμμένον τὸν Χριστὸν, τὸν ταύτας ἐντειλάμενον, καὶ αὐτοῦ τὴν χάριν ἐπλούτησας.

Γλῶσσα ἢ βρενθύουσα ῥητορικαῖς, τέχναις καὶ μεθόδοις οὐ δύναται, ἐγκωμιάσαι τὰ χαρίσματα τὰ σά, ἃ ὑπὲρ φύσιν εἴληφας, πάτερ Συμεὼν θεοδόξαστε.

Εὗρες τὸ δυσεύρετον πάλαι καὶ νῦν, χρῆμα Συμεὼν πάτερ ὅσιε, τὸ θεωθῆναι, καὶ ἀρπάζεσθαι τὸν νοῦν, γῆθεν εἰς τὰ οὐράνια, ὧ τοῦ ξενη-
κούστου ἀκούσματος.

Θεοτοκίον

Ῥήμασιν ἐπόμενοι Ἀχραντε σοῖς, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν, σὲ ὡς τεκοῦσαν, τὸν Μακάριον Θεόν, τὸν μακαρίους δείξαντα, νόας καὶ βρο-
τοὺς θείᾳ χάριτι.

Ἄλλος. Σὺ μὲν ἰσχύς Κύριε.

Σὺ εὐρηκῶς, ἥλιον ἄλλον νοούμενον, ἐν καρδίᾳ, καὶ ὁδῷ χρησάμενος, φωτὶ αὐτοῦ, ἔφθασας σοφῇ, πνεύματος δυνάμει, εἰς ὅρη τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ἤκουσας καὶ εἶδες, ἃ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι, καὶ ἰδεῖν ἐμπαθῇ τινὰ ἄνθρωπον.

Θ Ἰησοῦς, σοὶ μόνος ἦν ἀδολέσχημα, τρυφὴ γλώττης, καρδίας με-
λέτημα, πνοὴ ζωῇ, φῶς καὶ ἡδονή, γλυκυτάτη θέρμη, φωτίζουσα τὴν δ.άνοιαν, εὐφραίνουσα καρδίαν, πυρπολοῦσα τὰ πάθη, καὶ δακρύων πη-
γάζουσα ῥεύματα.

Τί μοι χρυσὸς, τί μοι ὁ λίθος ὁ σάπφειρος, τί μοι τ' ἄλλα, βίου περισπούδαστα; ἐμοὶ τρυφὴ, δόξα καὶ χαρὰ, τὰ θεόπνευστά σου, ὑπάρχει πάτερ συγγράμματα, ἐν οἷς τρυφῶ καὶ φλεγόμενος βλύζω, ἐξ ὀμμάτων γλυκύτατα δάκρυα.

Θεοτοκίον.

Ω Μαριάμ, τὸ κοσμοπόθητον ὄνομα, σὺ Παρθένε, Θεοῦ μέσον ἔστη-
κας, καὶ τῶν βροτῶν, καὶ τὸν μὲν Θεόν, βροτὸν ἀπειργάσω, τοὺς δὲ βροτοὺς

θεοὺς χάριτι, εὐχαριστοῦμεν Κόρη, μεσιτεία σου ταύτη, δι' ἧς ἅπαντα κόσμον διέσωσας.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ, ἐ. ὁ Εἰρμὸς, δῖς.

- » Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
- » Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
- » Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Λαβὼς θείου ἄνθρακος, ὑπάρχεις παντευλόγητε, ἔτι καὶ Παρθένος γαλουχοῦσα, ὡς καὶ προφήτης, Δέσποινα μόνῃ Ἀγνῇ, κατὰ Ἑσαίου τὴν φωνήν, ὅθεν σὲ δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν.

Παρέστης βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν τοῦ Κτίστου σου, τοῦ παμβασιλέως Θεοτόκε, ὁ προφητάναξ Δαβὶδ ἐν πνεύματι, ἔφη ὁ δὲ κληρὸς σου ἡμεῖς, σῆς πλουτοῦμεν χάριτος, σοῦ εὐρόντες σε πρόμαχον.

Πλησίον σὲ ἔφησε, καὶ Ἀδελφὴν καὶ Νύμφην τε, Ἄσμα Θεοτόκε τῶν ἁσμάτων, αἱ δὲ Μοναὶ σου, λαμπροφороῦσαι σεπτῶς, ἐν Ἄθῳ κοσμοῦσι τῇ μορφῇ, τὰ εἰκονοστάσια, καὶ κροτοῦσί σου ἄσματα.

Πηγὴν σε ἐνσφράγιστον, καὶ κῆπον κεκλεισμένον τε, βίβλος ἡ αὐτὴ σε ὀνομάζει, οἱ δὲ τοῦ Ἄθῳ πανευσεβεῖς Μονασταὶ, ἔφερον προστάτιδα φρουρὸν, σκέπην καὶ μεσίτριαν, σὲ καλοῦσι τὴν Δέσποιναν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Ἀγάπης καιόμενος, πυρὶ μέσῃν καρδίαν σου, ὅλος σεαυτοῦ ὅλου ἐξέστης, καὶ Θεῷ μόνῳ, ὅλῳ συγκέκρασας, τῷ ἡγαπημένῳ ὑπὸ σοῦ, ὡς ἐν πνεῦμα γίνεσθαι, μετ' αὐτοῦ ἱερώτατε.

Ἴδου νῦν ἀνέτειλε, τὸ φῶς τῆς θείας χάριτος, ἰδοὺ ἀμβροσία ἡ τοῦ μάννα, τοῦ ζωηρῦτου πᾶσι προτίθεται, Συμεὼν ὁ ἐνθεὸς πατήρ, δεῦτε καὶ τρυφήσατε, οἱ ζωῆς ὀρεγόμενοι.

Ρητόρων ἀνώτερος, ἀναδειχθεὶς τῷ πνεύματι, τοὺς περὶ Θεὸν καὶ θείων λόγους, καὶ ὑπολήψεις θεοπρεπέστατα, σὺ ἐθεολόγησας ἡμῖν, ὅθεν νέος κέκλησαι, Θεολόγος φερώνυμε.

Θεστοκίον.

Ω μῆτερ ὀλόφωτε, φωτὸς τοῦ πρώτου φώτισον, ψυχὴν μου τὴν ἄφωτον φωτί σου, ἵνα φῶς βλέπω πάλιν τὸ πρώτιστον, ὃ ἐκ σοῦ ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ σὲ τὴν φωτίσασαν, τοῦτο γὰρ φωτὸς ἴδιον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπόσω;

Ω πολλῆς παρρησίας, ἧς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀπάντων ἐπλούτησας, σὺ γὰρ ὥσπερ φίλῳ συνελάλεις αὐτῷ ἐν καρδίᾳ σου, καὶ ὡς πατρὶ τέκνον, περιπλεκόμενος ἐφώνεις Ἰησοῦ Ἰησοῦ μου γλυκύτατα.

Θεοῦ γέγονας στόμα, ὡς τὸ θεῖον λόγιον φάσκει μακάριε, σὺ γὰρ ταῖς ἐνθέοις, δ.δ.χαῖς σου καὶ λόγοις ἐξήγαγες, ἀπὸ ἀναξίων, πολλοὺς τιμίους καὶ ἀξιούς, οὐρανῶν βασιλείας ἀνέδειξας.

Πῶς ἐξεῖπω τὸ μέγα, ἐπὶ σοὶ γενόμενον θαῦμα τῆς χάριτος· σὺ γὰρ φῶς ὑπάρχων, φῶς ὁρῶν καὶ φωτὶ συγγινόμενος, ἐν φωτὶ καὶ λέγεις, καὶ ἐννοεῖς καὶ καλλιγραφεῖς, τὰ συγγράμματα σοῦ τὰ φωτόμορφα.

Θεστοκίον.

Ἔχεις Δέσποινα κόσμου, ἔχεις τῇ θελήσει σου δύναμιν σύνδρομον, ὡς τεκοῦσα μόνη, παντοδύναμον λόγον καὶ Κύριον, ὅθεν ἂν σοι μόνον, ἐμὲ θελήσειας σωθῆναι, εὐχερῶς ἐγὼ Κόρη σωθήσομαι.

Καταβασ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ 5. ὁ Εἰρμός. δις.

- » Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
- » Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα,
- » Θεὸν δοξάζοντες.

Θυγάτηρ πέλεις πανάμωμε, κατὰ τὸν ψαλμῶδὸν Σολομῶντά τε, τοὺς θεοκήρυκας, μεμνηστευμένην Παρθένον δέ, κατὰ τὸν θεηγόρον Λουκᾶν ἐν πνεύματι.

Ἰδοὺ ὁ Κύριος κάθηται, ἐπὶ νεφέλης κούφης ἐν πνεύματι, ὁ μεγαλόφωνος, βοᾷ προφήτης Θεόνυμφε, ἡμεῖς δὲ μετ' Ἀγγέλου, χαῖρέ σοι κράζομεν.

Πυρός τε ὄρασις πέφυκας, καὶ θέα ὡς ἡλέκτρου πανάχραντε, ὥσπερ ἐν πνεύματι, ὁ ἱερός μεμαρτύρηκε, προφήτης τοῦ Ὑψίστου Ἀγίῳ Δέσποινα.

Ἡμέρα νύξ καὶ ἀλλοίωσις, κατὰ τὸν προφητάνακτα πέφυκας, Θεογεννήτρια, καὶ ἰλασμός τοῖς τιμῶσί σου, τὸν θεῖον χαρακτῆρα, καὶ σὲ δοξάζουσι.

Τοῦ Ἀγίου. ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Τὸν ποταμὸν τὸν ἀένναον, τὸν ἐκ τῆς νοητῆς Ἐδὲμ βλύζοντα, τῆς θείας χάριτος, δεῦτε ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τῆς ζωῆς τὰ ρεῖθρα, αὐτοῦ τρυφήσωμεν.

Ὁ μετανοίας διδάσκαλος, ὁ κῆρυξ φωτισμοῦ τοῦ τῆς χάριτος, ὁ ἱερώτατος, νῦν Συμεὼν μακαρίζεται, ὁ ζήσας ἐν τῷ κόσμῳ, ζῶν ἰσάγγελον.

Νικήσας σθένει τοῦ πνεύματος, καὶ πόνοις ἐγκρατείας καὶ δάκρυσι, Συμεὼν ὅσιε, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς τὸ τῆς ἀπαθείας ἄκρον ἀνέδραμες.

Θεοτοχίον.

Θεὸν ἀσπόρως συνέλαβες, Παρθένε καὶ ἀκόπως ἐβάστασας, ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, ἀφθόρως δὲ τοῦτον ἔτεκες, ὦ τριπλοῦ τεραστίου, τίς οὐκ ἐξίσταται;

* Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τοῦ πνεύματος, θείαν χάριν ὅσιε, ἐν καρδίᾳ ὡς πηγὴν κεκτημένος, καὶ ὁδῶρ ζῶν, καὶ ἀλλόμενον πάτερ, θεοσοφίας ἐξέβλυσαςνάματα, καὶ αὐλακας τὰς ψυχικὰς, τηρόμενας τῷ δίψῃ ἐμέθυσας.

Ἰδόθῃ σοι, καὶ θυμῶν δύνάμεις, καὶ ἰάσεων ἡ χάρις ὦ πάτερ

ἵνα μηδὲν, ὑστερῆς τῶν Ἀγίων, ὅθεν καὶ ζῶν καὶ θανόν ἀπετέλεσας, θαυμάσια πολλὰ σοφῆ, καὶ ἰάσεις δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Ἐξίσταντο, οἱ λαοὶ ἀκούοντες, τὴν σοφίαν τῶν σῶν λόγων ὦ πάτερ, καὶ ὥς ποτὲ, Ἰουδαῖοι ἐδόων, περὶ Χριστοῦ, οὕτως αὐτοὶ ἐκραύγαζον, ἡ χάρις λόγων ἡ πολλή, καὶ σοφία αὐτῷ πόθεν δέδοται;

Θεστοχίον.

Ἀγκάλας σου, καὶ μαστοὺς ὦ Δέσποινα, τῷ Υἱῷ σου μεσιτεύουσα δεῖξον, μῖζον τοῖς σοῖς, τὰ ἐκείνου Παρθέने, σταυρὸν καὶ λόγχην καὶ ἥλοις καὶ κάλαμον, καὶ οὕτως ἰλέωσαι αὐτὸν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς πολλὰ ἀμαρτήσασι.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον. Αἴτησις, καὶ τὸ

Κοντάκιον, ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ τρισηλίῳ θεόφρον, Θεολόγος γέγονας, τῆς ὑπερθέου Τριάδος. Ἀνωθεν, σοφίαν λόγων καταπλουτήσας. Ἐβλύσας, θεοσοφίας ἐνθεα ῥεῖθρα. Ἐξ ὧν πίναντες βοῶμεν. Χαίροις τρισμάκαρ, Συμεὼν ὅσιε.

ὁ Οἶκος.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ πρῶν τοὺς ἀλιεῖς καὶ ἀγραμμάτους σοφίαν, καὶ ῥήτορας καὶ θεολόγους αὐτοὺς ἀναδείξαν, τοῦτο καὶ ἐν ταῖς ὑστέροις καιροῖς τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ ἐνοικῆσαν, Συμεὼν Ἀγιώτατε, ῥήτορα ῥητόρων, καὶ λογίων λογιώτατον, καὶ θεολόγον σε πάνσοφον, τὸν ἀμαθῆ καὶ ἄσοφον ἀπειργάσατο, καλλιγραφοῦντα, καὶ θαυμαστῶς ἐκτιθέμενον, τὰ δόγματα τῆς ὑπερφυοῦς θεολογίας, καὶ τὰ μυστήρια τοῦ θείου φωτός· καὶ τὰς ἐν τῇ ψυχῇ μυστικῶς γενομένας διαφοροὺς ἐνεργείας, τῆς θείας χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ὧν καὶ ἡμεῖς τῆς ἀναγνώσεως ἀπολαύοντες, σὲ μακαρίζομεν ἀξιομακάριστε πάτερ, ὡς ὑπερφυᾶ καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον καὶ τὴν Ἀγίαν ἐορτὴν σου μετὰ πόθου ἐκτελοῦντες, ὁμοφώνως βοῶμέν σοι: Χαίροις τρισμάκαρ Συμεὼν ὅσιε.

Εἶτα λέγομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 16'. Μνήμην ἐορτάζομεν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, μετατεθεῖσαν ἐκ τῆς 16'. τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν καὶ

Στίχοι.

- Ὡδὴ ζ'. ὁ Εἰρηὸς. δίσ.

- Π**αντευλόγητε, τὴν γῆν ἣ οὐρανῶσασα, τῷ θεῷ τόκῳ σου, διὸ κα-
λῇ Οὐρανός, κατὰ τὸν θεόπνευστον, Δαβὶδ τὸν λέγοντα· ὅτι Κύριος, ἐξ
οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν, ὁ ἅσι εὐλογημένοι.

Τὰ ὀρμήματα, τοῦ ποταμοῦ εὐφραίνουσι, πόλιν τὴν ἔμψυχον, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Ἀγνή· δι' οὗ καὶ Ἡλίου, καὶ πόλιν εἰ τοῦ Θεοῦ, ὑπερύμνητε, ὥς ὁ Δαβὶδ προεῖρηται, ὁ προπάτωρ σου Παρθένε.

Τόπον λέγει σε, ὁ Ἰακώβ καὶ Κλίμακα, καὶ πλίνθον ἕτερος, οἱ δὲ τοῦ σοῦ φοιτηταὶ, τοῦ κλήρου Πανάχραντε, λιμένα εὐδιον, καὶ ὑπέρμα-
χαν, καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην.

Τοῦ Ἀγίου. ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ἐξεχύθη σου, ἡ χάρις ἐν τοῖς χείλεσι, πλουσία ἄνωθεν, ὡς ἱερὲ Συ-
μεὼν, καὶ χῶμα καρδίας σοι, ὡς ἄμμος δέδοται, ἡ θαλάσσιος, παρὰ τοῦ
σέ σοφίσαντος, ὡς ποτὲ τῷ Σολομῶντι.

Θ πολύφωτος, καὶ πάγχρυσος τῆς χάριτος, καὶ λαμπρὸς ἥλιος,

τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, σεπτὸν διερχόμενος, ἅπαν στερέωμα, καὶ τῆς νήψεως, αὐγαζὼν ταῖς ἐλλάμψεσι, Συμεὼν ἀνευφημείσθω.

Λογιώτατος, λογίων θεοδίδακτος, καὶ πνευματέμφορος, σὺ Θεολόγος Χριστοῦ, ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, Συμεὼν ὅσιε, ἐπιστήθιος, δεύτερος καὶ Γρηγόριος, ὁ πυρίπνους Θεολόγος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πυρίμορφος, θρόνος καὶ φλογερώτατος, Χριστοῦ παντάνακτος, ὁ ὑψηλὸς οὐρανὸς, ἐκ πάσης ἐφέσεως, καὶ προσπαθείας με, ἐλευθέρωσον, τῆς χαμαιζήλου σχέσεως, Ἀειπάρθενε Μαρία.

Ἀλλες. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀμνησικάκος ὤφθης, Χριστομίμητος ὅλος καὶ γαληνότατος, τοὺς γὰρ ἐχθρούς σου Πάτερ, τοὺς σὲ κτεῖναι ζητοῦντας, εὐεργέτεις ἐκάστοτε· ἕως φίλους αὐτοὺς, ταῖς δωρεαῖς ἐποίεις.

Σὺ τὴν κλεῖδα πλουτήσας, τῶν γραφῶν τὴν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, ὁπότ' ἐβούλου Πάτερ, διήνοιγες ἀκόπως, καὶ τῷ λόγῳ ἐδείκνυες, τὸν θησαυρὸν τῶν Γραφῶν, τὸν ἀποκεκρυμμένον.

Σὺ κηθάρας τὸ σῶμα, ἐμπαθείας τρισμακάρ ἡδυπαθείας τε, ψυχὴν ἐλευθερώσας, καὶ νοῦν τῆς προσπαθείας, νεκρὸς γέγονας σώματι, καὶ πρὸ θανάτου σαρκὸς, τῷ πνεύματι ἀνέστης.

Θεοτοκίον.

Θείων ἀπαυγασμάτων, ἀνεξάντλητος κρήνη, σὺ Κόρη γέγονας, βυθῶν τῶν ἀποκρύφων, τῆς ἀκαταληψίας, τοῦ Θεοῦ ἡ φανέρωσις, ὁ νοηθεὶς τῷ Θεῷ, σκοπὸς πρὸ τῶν αἰώνων.

Καταβασ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ, ἡ. ὁ Εἰρμός· δις.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώζετο, τό-
 » τε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐ-
 » γείρει φάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁμοιος ἐγένου τῷ ἐμπόρῳ, ὃν εἶπε Χριστὸς Συμεὼν Ὅσιε, σὺ γὰρ ἂ ἐκέκτησο, ἅπαντα ἐπώλησας, καὶ μαργαρίτην ἔλαβες, τὸν πολυτιμηνον, ὃν ἔκρυψας ἐντὸς τῆς καρδίας, καὶ ἠγαλλιάσω, ἀρρήτως ἐπὶ τούτῳ.

Νέος οὐρανὸς πάτερ ὠράθης, τὸν Κύριον ὥσπερ ἥλιον παμμέγιστον, Συμεὼν θεόσοφε, ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις σου, ὡς δὲ σελήνην πάμφωτον, ἀργυρυγίζοισαν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος κτήσας, καὶ ὡς φαιδρά ἄστρα, σεπτὰ συγγράμματά σου.

Θεοτοκίον.

Ἄγιον Ἀγίων ὡς τεκοῦσα, Ἀγίοις αἰεὶ τὸν ἐπαναπαυόμενον, καὶ ὡς
μόνη στήσασα, κατ' ἐχθρῶν τὸ τρόπαιον, τῶν ἀοράτων Πάναγνε, τὸν
νοῦν φυλάξασα, ἀνώτερον ἐννοίας ἀτόπου, καλῇ παρὰ πάντων, δικαίως
Παναγία.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐρωτας θείους ἔσχηκας, ἐν καρδίᾳ σου Ἅγιε, οἱ εἰσὶ τοῦ Κτίστου, φῶς τὸ ἀνεκκλάλητον, ἐντεῦθεν θεόληπτος, καὶ ἔνθους ὅλος γέγονας, ὁ-
λος ἐνδοτημῶν, τῷ ὑπὸ σοῦ ἐρωμένῳ, καὶ πάθη πάσχων θείας, κατοχῆς
καὶ βακχείας, καὶ διὰ στίχων ὕμνους, ἐρωτικούς συγγράφων.

Τριαδικῶς κατώπτεισας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον, νοῦν λόγον καὶ πνεῦμα, νοῖ λόγῳ πνεύματι, Μονάδῃ δὲ αὐθὶς τε, μοναδικῶς ἀνύμνησας, ἐνώσας εἰς ἓν, τὸν νοῦν σου λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ φύσει μὲν ἐγένου, τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, τῇ γνώμῃ δὲ ἐδείχθης, καθ' ὁμοίωσιν πάτερ.

Εἰς τὸ τῆς ταπεινώσεως, Συμεὼν βάθος ἔφθασας, ἣν αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἔκτισεν ἐν σπλάγχνοις σου. Ἐντεῦθεν ἡξίωσαι, εἰς ὕψος τελειότητος, ἀ-
κελθεῖν σαφές, ὡς ἐφικτὸν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πνεύματος πλησθῆναι,
χαρισμάτων ποικίλων, καὶ Ἀγγελον φανῆναι, ὡς αὐλὸν ἐν ὕλῃ.

Θεοτοχίον.

Νῦν με συνέσχε πάντοθεν, ἁμαρτίας τὸν δείλαιον, φωτισμὸν γὰρ εἶναι, τὴν τρυφήν ὑπέλαβον, ἐντείθεν ἡλλαίωμαι, τὴν οὐ καλὴν ἀλλοίωσιν, εἰς τὰς σκοτεινάς, καταφερόμενος πράξεις, τὸ φῶς ἢ τετοκυῖα, φώτισόν με παρθένε, καὶ θεῖα ἀλλοιώσει, ἀλλοιώσόν με ὅλον.

Καταβας. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ χαρίνῃ.

ᾠδὴ θ'. ὁ Εἰρμός, εἰς.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πάνη-
 » γυριζέτω δὲ, αὐλῶν Νῶν, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς
 » Θεομήτορος, καὶ βοάτω χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀει-
 » πάρθενε.

Ἄπας γηγενής, θαυμάζει γηθόμενος τὰ μεγαλεῖά σου, Μῆτερ Ἀ-
 ειπάρθενε, καὶ τῶν θαυμάτων σου τὸ ἀπέραντον, τὴν δὲ σεπτὴν εἰκόνα
 σου, καὶ χαριτόδρυτον, μεγαλύνει, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ βρο-
 τῶν φιλεόρτων συστήματα.

Ἄγει ἑορτὴν, Παρθένε ἡ ποιμένη σου, ἡ ἐν τῷ Ἀθωνι, ἐπὶ τῇ Συ-
 νάξει σου, καὶ μνείαν ἄγουσα τῶν θαυμάτων σου, τοῖς πᾶσι διαγγέλ-
 λει σου, τὰς θείας χάριτας, καὶ προνοίας, ἣν περὶ τὸν κληρὸν σου, Θε-
 οτόκε, παρέχεις ἐκάστοτε.

Χαίρει καὶ σκιρτᾷ, νῦν ἡ κληρουχία σου, καὶ γὰρ ἐπλούτησε, Μῆ-
 тер Ἀειπάρθενε, σὲ πολιοῦχον καὶ ἀντιλήπτορα, ἣν περιέπεις ἄνωθεν,
 τοὺς δ' ἐν αὐτῇ σχολιοὺς, μὴ παρόψῃ, τοὺς ἐχθροὺς σου Δέσποινα,
 ἀλλ' ἀπόδος αὐτοῖς τὰ ἐπίχειρα.

Λέχου προσηνῶς, τοῦτό μου τὸ πρόσφορον Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἀ-
 νευφημοῦντας δὲ, καὶ ἀνυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖά σου, τῆς θείας δόξης
 Ἀχραντε, μετόχους ποίησον, χορηγοῦσα, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν,
 ταῖς λιταῖς σου πρὸς Κύριον πάντοτε.

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός

Χαίροις νῦν χαρὰν, τὴν ὄντως ἀπέραντον, καὶ ἀνεκκλάλητον, Συμεῶν
 τρισόλβιε, ὅπου χωρίον, χαρᾶς τὸ χάριεν, κλαύσας γὰρ ἄδε πρόσκαιρα,
 εἰς τὰ οὐράνια, παρεκλήθης, καὶ σκιρτᾷς αἰώνια, τὸ τερπνὸν καὶ μα-
 κάριον σκίρτημα.

Βλέπεις τὸν γλυκὺν, Ἰησοῦν πρὸς πρόσωπον, νῦν ὃν περ πρότερον,
 βλέπειν κατηξίωσας, ἀλλ' ἐν ἐσόπτρῳ, καὶ ἐν αἰνίγματι, ἐντρύφα λοιπὸν

Ὅσιε, σκίρτα καὶ χόρευε, ἀπολαύων, νῦν τοῦ ποθουμένου σοι, καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε μέμνησο.

Λέχου τὴν ἁδὴν, Συμεὼν θεόσκαφε, ἣν σοι προσάγομεν, δῶρον ὡς ἐλάχιστον, τοῦ πολλοῦ χρέους, οὗ πρὸς σέ ἔχομεν, καὶ ἀμοιβὴν αἰτούμεθα, χάριν τοῦ πνεύματος, δωρηθῆναι, καὶ ἡμῖν πρεσβεΐαις σου, ἣν κακίαις πολλαῖς ἀπώλεσαμεν.

Θεοτοκίον.

Κτίσεως Ἀγνὴ, καὶ Κτίστου μεθόριον, ἄμεσον γέγονας, ὅθεν καὶ τὸ πλήρωμα, πασῶν χαρίτων δέχῃ Πανάμωμε, καὶ μεταδίδως ἅπασι, βροτοῖς. Ἀγγέλοις τε, ὅθεν τούτου σὺ, μετάδος Δέσποινα, καὶ ἡμῖν τοῖς ἐν πίστει τιμῶσί σε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῇ Νύμφῃ Βασιλέως Χριστοῦ σοφὴ, ἐκκλησίᾳ σουὺς λόγους κατέλιπες, ὡς νυμφικόν, κόσμον καὶ ποικίλον ἱματισμόν, ὡς λιθομαργαρόχρυσον, στέφανον καὶ σκεῦος καὶ κιβωτόν, ὡς περιδέραιά τε, ψέλλια καὶ χλιδῶνας, καὶ δακτυλίους καὶ ἐνώτια.

Τὴν τάξιν ὑπερέβης τὴν δουλικήν, καὶ μισθίους αὐτοὺς ὑπερήλασας, καὶ ὡς υἱός, νῦν πατρὶ παρίστασαι τῷ Χριστῷ, εἰλικρινὴς καὶ γνήσιος, ὁρῶν καὶ ὁράμενος ὑπ' αὐτοῦ, θεούμενος ἀμέσως, Χριστοῦ συγκληρονόμος, καὶ κληρονόμος Θεοῦ Ἁγίου.

Οὐ σθένει γλῶσσα οἶδα σε Συμεὼν, τὸν Θεὸν κατὰ χάριν γενόμενον, ἀνευφημεῖν, ἀλλὰ πάλιν οἶδα ὅτι ἡ σὴ, φιλανθρωπία δέχεται, καὶ γυμνὴν προαίρεσιν τῆς ψυχῆς, διὸ δέξαι μου ταῦτα, τὰ ἄσματα τρισμάκαρ, ὥσπερ πατὴρ παιδὸς ψελίσματα.

Θεοτοκίον.

Παράκλητον προβάλλομεν πρὸς Θεόν, σὲ Παρθένε οἱ δοῦλοί σου ἅπαντες, ὅθεν Ἀγνὴ, δέτριν προσάγαγε σῷ Υἱῷ, πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἐνὶ τῶν πάντων Δημιουργῷ Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ, ἵνα ἡμᾶς οἰκτείρῃ, καὶ πάντα σῶσιν κόσμου Σώτηρα.

Κυριόθεο. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Θεολόγον ἅπαντες, Συμεὼν εὐφημήσωμεν, τῶν Μοναζόντων τὸ κλέος, καὶ ἱερέων τὴν δόξαν, τῶν θεολόγων καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἀγλκίσμα, τῆς χάριτος τὴν σάλπιγγα, καὶ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸν φωτοφόρον φωστῆρα.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο αἰσθητὸς μὲν ἥλιος, τῷ πρωτῷ ἀνατέλλων, φωτίζει κόσμον ἅπαντα, φθάσας δὲ δύσιν ὅμως, ἰδίας κρύπτει ἀκτῖνας, σὺ δὲ Ὅσιε πάτερ, ἥλιος, ὤφθης ἄδυτος, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τοῖς ἱεροῖς, λόγοις σου φωτίζων σύμπαντα κόσμον, ὅθεν ἡλίου γέγονας, αἰσθητοῦ πολλῶ κρείττων.

Καὶ Θεστοχίον, ὁμοιον.

Μετὰ Θεὸν Πανάμωμε, σὺ Θεὸς ἀνεδείχθης, τὰ δευτερεῖα ἔχουσα, τῆς Ἀγίας Τριάδος, τῆς πίστεως ἀρχὴ πρώτη, καὶ ἐλπίδος ἡ βάσις, τὸ ἔρεισμα τῆς πράξεως, καὶ κρηπὶς θεωρίας, ἀκροστιχίς, προφητῶν ἁπάντων καὶ γραφῶν πίναξ, πόλου καὶ γῆς τεράστιον, καὶ στοιχεῖον τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, πᾶσα πνοή· ἐν οἷς ἰστώμεν σχ. δ'.

καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια εἰς

ἦχον, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστῶν αἱ χορεῖαι, πανηγυρίσωμεν, τοῦ νέου Θεολόγου, Συμεῶνος τὴν μνήμην, καὶ τούτου τὴν εἰκόνα τὴν ἱερὰν, εὐλαβῶς προσκυνήσωμεν, τῷ πρωτοτύπῳ προσάγοντες δι' αὐτῆς, τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσκύνησιν.

Τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, νῦν συναγάλλονται, τῷ πνεύματί σου πάτερ, τῷ αὐτῷ ἐν πόλῳ ἡμεῖς δὲ σοὶ δοῦλοι, τὰ ἱερά, σοῦ συγγράμματα ἔχοντες, καὶ ἐξ αὐτῶν ὠφελούμενοι ψυχικῶς, ἐπὶ γῆς ἀγαλλιώμεθα.

Τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς σου, καθάρας ὅσιε, κηλίδος ἀπὸ πάσης, ἀρετῶν τῇ τριάδι, νηστεία καὶ ἀγάπη καὶ προσευχῇ, τῆς τριάδος γεγένησαι, τῆς ὑπερθέου ἀνάκτορον ἱερὸν, Συμεῶν πάτερ αἰέμνηστὲ.

Τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος, νῦν ἀστραπτόμενος, πλουσίαις ταῖς ἀκτίσι, Συμεῶν Θεολόγε, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς γεραιρόντων σε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἐκτελούντων πανναλίδιμε.

Δόξα, ἤχος, πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὸ πλάτος, τῆς ἀγάπης, ἣν πρὸς τὸν πλησίον ἔσχες, Συμεῶν ἁγιώτατε; σὺ γὰρ οὐ μόνον ζῶν, διὰ λόγων καὶ ἔργων, πρὸς μάνδραν οὐράνιον ὠδήγησας τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ὥσπερ πατὴρ φιλόστοργος, θηλὴν αὐξητικὴν, καὶ στερεὰν τροφήν, τὴν θεόσοφόν σου βίβλον ἡμῖν παρέθηκας, δι' ἧς τρεφόμενοι, εἰς ἄνδρα τέλειον, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ ἀναγόμεθα ὄντως ἐκαλλιώθησαν ἀσματικῶς ἡ καρδιά καὶ χεῖλη σου, ἀπὸ οἴνου τοῦ ἐκστατικοῦ τῆς θεώσεως, ἧς καὶ ἡμᾶς τυχεῖν καταξιώσον, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, σύντεμ. Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ α. κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ ἡ ε'. ἐκ τοῦ β'. κατὰ τὴν τάξιν, αἵτινες γράφονται ἐνταῦθα, πρὸς εὐκολίαν τοῦ ζητοῦντος Ἀναγνώστου.

ᾠδὴ, γ'. ἤχος, δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Υπῆρξας ναὸς ἡγιασμένος, Θεοῦ ὥσπερ θύτην καθαρὰν, τὸν νοῦν σου ἔχων Ὅσιε, τὴν προσευχὴν ὡς θῦμα δέ, καὶ ὡς θυσιαστήριον, τὴν εὐθυτάτην καρδίαν σου.

Ἐφάνη ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις, ἡ βίβλος σου, πάτερ Συμεῶν, κλίμαξ

ἡμᾶς ἀνάγουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ κἀδὼν ἱεράτατος, τοὺς κοιμωμένους ἐγείρουσα.

Μωσέως ὡς πάλαι ἐδοξάσθη, ἡ ὄψις συνόντως τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ σοῦ τὸ πρόσωπον, ἐν τοῖς ἀδύτοις μένον σου, θείῳ φωτὶ δεδοξασται, ὁλολαμπές ὡς ὁ ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Ὡς κόσμος ἐν κόσμῳ ἀνεδείχθη, παμμέγιστε Κόρη ἐν σμικρῷ τοῦ ἐξ οὐκ ὄντων ἅπαντα, τὸν κόσμον ὑποστήσαντος, κόσμῳ γὰρ ὁ ἀχώρητος, σοὶ χωρητὸς ὅλος γέγονε.

Εἶτα καὶ ἡ σ'. ᾠδὴ, τοῦ β'. κανόνος.

Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τοῦ πνεύματος, θείαν χάριν Ὅσιε, ἐν καρδίᾳ ὡς πηγὴν κεκτημένος, καὶ ὕδωρ ζῶν, καὶ ἀλλόμενον Πάτερ, θεοσοφίας ἐξέβλυσας νάματα, καὶ αὐλακας τὰς ψυχικὰς, τηκεμένας τῷ δίψῃ ἐκόρεσας.

Εδόθη σοι καὶ θαυμάτων δύνამις, Συμεὼν καὶ θεολόγων ἡ χάρις, ἵνα μὴδὲν, ὑστερῇς τῶν Ἀγίων, ὅθεν καὶ ζῶν καὶ θανὼν ἀπετέλεσας, θαυμάσια πολλὰ σοφὲ, καὶ ἰάσεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Εξίσταντο, οἱ λαοὶ ἀκούοντες, Συμεὼν τῆς σῆς σοφίας τοὺς λόγους, καὶ ὡς ποτὲ, Ἰουδαῖοι ἐβρόν, περὶ Χριστοῦ, οὕτως οὗτοι ἐκραύγαζον· ἡ χάρις λόγων ἡ πολλή, καὶ σοφία αὐτῷ πόθεν δέδοται;

Θεοτοκίον.

Αγκάλας σου, καὶ μαστοὺς ὦ Δέσποινα, τῷ Υἱῷ σου μεσιτεύουσα δείξον, μίξον τοῖς σοῖς, τὰ ἐκείνου Παρθένε, Σταυρὸν καὶ λόγχην καὶ ἥλους καὶ κάλαμον, καὶ οὕτως ἰλέωσαι αὐτόν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς πολλὰ ἀμαρτήσασιν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὰ δὲ τροπάρια, Ἀπολυτίκιον δηλονότι, Κοντακίον, καὶ Μεγαλυνάρια, ζῆτει ἐπίσθεν, δι' εὐκλείαν.

Ἀπολυτίκιον· ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν, Συμεὼν πάτερ, εἰσδεξάμενος, ἐν τῇ ψυχῇ σου, φωστήρ ἐν κόσμῳ ἐδείχθης λαμπρότατος, διασκεδάζων αὐτοῦ τὴν σκοτόμειναν, καὶ πάντας πείθων ζητεῖν ἣν ἀπώλεσαν, χάριν πνεύματος, αὐτὸ ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλοτερον ἀπολυτίκιον νεοσύνθετον, εἰς ἦχον, α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς θύραθεν σοφίας προϋπάρχων ἀμύητος, τῆς ἐνθέου καὶ ταύτης, πλήρης γέγονας ὕστερον, καὶ νέος Θεολόγος ἀληθῶς, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθης Συμεὼν, διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην Πάτερ σοφὲ, τιμῶντές σοι ἐκδοῶμεν· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντίκιον· ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ τρισηλίῳ θεόφρον,

Θεολόγος γέγονας, τῆς ὑπερθέου Τριάδος·

Ἀνωθεν, σοφίαν λόγων καταπλουτήσας,

Ἐβλυσας, θεοσοφίας ἐνθεα ῥεῖθρα·

Ἐξ ὧν πίνοντες βοῶμεν· Χαίροις τρισδιάκαρ Συμεὼν ὅσιε.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, τὰ εἰς τοὺς ὁσίους ἀρμόζοντα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Μεγαλυνάριον.

Λεῦτε τῆς Τριάδος τὸν ἐραστήν, καὶ Χριστοῦ τὸν μέγαν, ἐν ὁσίοις καὶ λειτουργόν, Μοναστῶν τὸ κλῆρος, καὶ Ἀσκητῶν τὴν δόξαν, τὸν Νέον Θεολόγον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἄλλοτερον.

Τὸν θεοχαρίτωτον Συμεὼν, πόθῳ εὐφημοῦμεν, τὸν φωτίζοντα δωρεάν, τοὺς μετ' εὐλαθείας, καὶ προσοχῆς μεγίστης, τὴν θείαν αὐτοῦ βίβλον, ἀναγινώσκοντας.

Ἄλλοτερον ὁμοιον.

Οἱ τῷ θείῳ οἴκῳ σου καὶ Ναῶ, νῦν συναθροισθέντες, σοὶ προσκίπτομεν εὐλαβῶς, φωτισμὸν αἰτοῦντες, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν, Συμεὼν ταῖς λιταῖ σου, ταῖς πρὸς τὸν Κυρίον.

